ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο ΚΚ ΑΘΗΝΑΣ 49
ΚΩΔ. ΑΡ. 01-2834
PRESS POST X+7
ΕΛΤΑ Hellenic Post

ΕΠΑΛΞΕΙΣ

"Ἵνα σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν"

Νοέμβριος 2014
ἔτος 41ο
ἀρ. φύλ. 674

Γραφεῖα:
Ζήνωνος 3
104-31 Ἀθήνα
τηλ.
210 5230 948

ΜΗΝΙΑΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Φθινοπωρινὴ Συνεστίαση

Κυριακὴ 9 Νοεμβρίου καὶ ὥρα 1:30 μ.μ.
Αἴθουσα Ἐπάλξεις, Ζήνωνος 3, β' ὄροφος, Ὁμόνοια

Τὸ πρόγραμμα περιλαμβάνει πλούσιο σπιτικὸ φαγητό, ἄφθονα κεράσματα καὶ παραδοσιακὸ καλλιτεχνικὸ πρόγραμμα.

Ἀγαπητοὶ ἀναγνῶστες, τὴν ὥρα ποὺ τὰ γεργονότα γύρω μας δημιουργοῦν θλίψη καὶ ἀπογοήτευση, ἐλᾶτε νὰ νοιώσουμε γιὰ λίγο τὴν οἰκογενειακὴ ζεστασιὰ καὶ νὰ χαροῦμε τὴν συντροφικότητα καὶ τὴν πατροπαράδοτη κοινωνικότητα, προετοιμαζόμενοι γιὰ τὴν νηστεία τῶν Χριστουγέννων. Ἂς μὴν λείψη κανείς. Σᾶς περιμένουμε ὅλους!

Εἴσοδος μὲ προσκλήσεις ποὺ θὰ διατίθενται στὴν εἴσοδο τῆς αἰθούσης.

Πληροφορίες καὶ **δηλώσεις συμμετοχῆς μέχρι τὴν Παρασκευὴ 7/11** στὰ τηλέφωνα: **210-5230.948, 6987 353063.**

Οἱ δραστηριότητες συνεχίζονται

Στὴν κεντρικὴ αἴθουσα τῶν Ἐπάλξεων, Ζήνωνος 3, β' ὄροφος, πλ. Ὁμονοίας γίνονται:

Κάθε **Σάββατο 6:00μμ-9:00 μ.μ.** μαθήματα παραδοσιακῶν χορῶν, συζήτηση γιὰ νέους καὶ χορωδία.

Κάθε **Κυριακὴ** στὶς **4:30 μ.μ.** πρόγραμμα γιὰ ἄτομα μὲ εἰδικὲς ἀνάγκες καὶ στὶς **6:30 μ.μ.** ἐνδιαφέρουσες ὁμιλίες γιὰ τρέχοντα πνευματικὰ καὶ κοινωνικὰ θέματα.

Καθημερινῶς παρέχονται δωρεὰν μαθήματα ἀρχαίων ἑλληνικῶν, ξένων γλωσσῶν, μουσικῆς καὶ ἠλεκτρονικῶν ὑπολογιστῶν. Ἐπίσης, διοργανώνονται πολιτιστικὲς καὶ ψυχαγωγικὲς ἐκδηλώσεις καθὼς καὶ μορφωτικὲς ἐκδρομές.

Πληροφορίες: Ὀρθόδοξη Ἐφημερίδα «Ἐπάλξεις»
τηλ: 210 52 30948, 6987 353063.

Οἱ Ἐπάλξεις τοῦ Αἰγάλεω

Οἱ ὁμιλίες καὶ οἱ λοιπὲς δραστηριότητες τῶν Ἐπάλξεων Αἰγάλεω γίνονται στὴν αἴθουσά των, **Ἀναγεννήσεως 19** (πλησίον Ἁγ. Σπυρίδωνος), μὲ κεντρικὴ ὁμιλία καὶ Ἱερὰ Παράκληση κάθε **Τρίτη βράδυ** καὶ **ὥρα 7.00 μ.μ.**

Παρακαλοῦνται οἱ ἀναγνῶστες τοῦ Αἰγάλεω καὶ τῶν γύρω περιοχῶν νὰ παρακολουθοῦν τὶς δραστηριότητες αὐτὲς πρὸς ὠφέλειά των.

Πληροφορίες:
Μαγδαληνὴ Κόκορη, Ἰατρός-Θεολόγος,
στὸ τηλέφωνο: 210-59 82.573.

Ναί, μποροῦμε

Πολλὲς συζητήσεις, ἀγαπητοί μας ἀναγνῶστες, προκάλεσε τὸ κύριο ἄρθρο τοῦ προηγουμένου φύλλου, μὲ τίτλο «*τὸ θέλειν ἐστὶ δύνασθαι*». Οἱ περισσότεροι ἀναγνῶστες μας, εὑρισκόμενοι κάτω ἀπὸ τὸ κράτος τῆς πικρίας καὶ τῆς ἀπελπισίας τῶν ἡμερῶν μας δυσανασχέτησαν μὲ τὸ ἐλπιδοφόρο περιεχόμενο τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ καὶ μᾶς ἀπεκάλεσαν αἰθεροβάμονες καὶ ῥομαντικούς. Βεβαίως, οὔτε ἐμεῖς ἀμφισβητοῦμε ὅτι τὶς θέσεις κλειδιὰ στὴν χώρα μας καὶ παγκοσμίως τὶς κατέχουν κερδοσκόποι, ἐκμεταλλευτὲς καὶ καιροσκόποι, οἱ ὁποῖοι ῥυθμίζουν τὶς τύχες ἀνθρώπων καὶ λαῶν.

Ἔχοντες, ὅμως, ὑπ' ὄψιν μας ὅτι: «*ὅπου Θεὸς βούλεται νικᾶται φύσεως τάξις*» καὶ ἔχοντες ἐπίσης ὑπ' ὄψιν μας καὶ συγκεκριμένα γεγονότα ἀπὸ τὴν ἱστορία τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τῆς Ὀρθοδοξίας, ἐπαναλαμβάνομε καὶ ἐδῶ καὶ θὰ τὸ βροντοφωνάζωμε, ὅσο ὑπάρχομε, ὅτι «*τὸ θέλειν ἐστὶ δύνασθαι*», φτάνει ὅμως αὐτὸ τὸ θέλειν νὰ εἶναι σύμφωνο μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ ὄχι μὲ τὶς δικές μας ὀρέξεις. Εἶναι μὲν οἱ ἔχοντες καὶ κατέχοντες τὶς ἐξουσίες τοῦ κόσμου δυνατοὶ ἀλλὰ δὲν εἶναι παντοδύναμοι. Παντοδύναμος εἶναι μόνον ὁ Θεός, ὁ ὁποῖος θέλει «*πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν*»

Στὸ σημεῖο ὅμως αὐτὸ πρέπει νὰ προσέξωμε ὅτι, παρὰ τὴν παντοδυναμία καὶ αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ, οἱ ἄνθρωποι ἁμαρτάνομε καὶ ἀδικεῖ ὁ ἕνας τὸν ἄλλο, βάσει τῆς ἐλευθερίας ποὺ μᾶς χάρισε ὁ ἴδιος ὁ Θεός. Γι' αὐτό, ὅταν λέμε μποροῦμε νὰ κάνωμε κάτι, δὲν τὸ ἐννοοῦμε μὲ τὴν χιλιαστικὴ ἄποψη ἢ μὲ τὴν ἰμπεριαλιστικὴ ἀντίληψη νὰ ἀναγκάσωμε ὅλους τοὺς ἀνθρώπους νὰ γίνουν Ὀρθόδοξοι καὶ νὰ ἐφαρμώζουν πιεστικὰ τὴν διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ μας. Αὐτὴ ἡ ἄποψη δὲν εἶναι χριστιανικὴ καὶ ἀσφαλῶς δὲν εἶναι καὶ ἐφαρμόσιμη, γιατί, ἐὰν ἤθελε, θὰ τὴν εἶχε ἐφαρμόσει ὁ Παντοδύναμος Θεός.

Ἡ Ὀρθοδοξία δὲν εἶναι κοσμικὴ ἐξουσία νὰ θέλη

συνέχεια στὴ σελ. 2

Πορίσματα ἡμερίδος 19ης Ὀκτωβρίου 2014 στὶς «Ἐπάλξεις», Ζήνωνος 3, μὲ θέμα: «*Ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα ἄλλοτε καὶ τώρα*»

Μετὰ τὶς εἰσηγήσεις, τὶς παρεμβάσεις καὶ τὴν ὅλη συζήτηση ἐξήχθησαν τὰ παρακάτω πορίσματα:

α) Διαπιστώθηκε γιὰ μιὰ φορὰ ἀκόμη ἡ διαχρονικὴ ἑνότητα τῆς ἑλληνικῆς γλώσσας, ἡ ὁποία, παρὰ τὴν πάροδο πολλῶν χιλιετηρίδων καὶ παρὰ τὴν ἐπικοινωνία μὲ τοὺς γύρω λαοὺς καὶ τὰ γλωσσικά των ἰδιώματα, διατήρησε τὴν ὁμοιογένειά της καὶ τὴν πολυμορφία της ἀπὸ τὴν προομηρικὴ ἐποχὴ μέχρι τοὺς νεώτερους χρόνους μὲ τὰ ἀκριτικὰ ποιήματα καὶ τὰ δημοτικὰ τραγούδια.

β) Ἐπισημάνθηκε ὅτι ἡ πολυμορφία της, οἱ ἐπιμέρους διάλεκτοι, τὰ τοπικὰ ἰδιώματα καὶ ἡ συνύπαρξη λογίας καὶ λαϊκῆς μορφῆς δὲν ἔβλαψαν τὴν ἑνότητά της ἀλλὰ τὴν πλούτισαν καὶ τὴν κατέστησαν μάλιστα «κοινὴ» ὄχι μόνον τῶν Ἑλλήνων ἀλλὰ καὶ ὅλων τῶν λαῶν γύρω ἀπὸ τὴν λεκάνη τῆς Μεσογείου.

γ) Διαπιστώθηκε ὡστόσο ἡ τεράστια ζημία στὴν γλῶσσα μας ἀπὸ τὴν ἀνερμάτιστη διένεξη μεταξὺ καθαρευουσιάνων καὶ δημοτικιστῶν καὶ προπαντὸς ἀπὸ τὴν καταστρεπτικὴ παρέμβαση τῆς ξενόφρονης κρατικῆς ἐξουσίας μὲ τὴν ἀλλαγὴ τῶν γραμματικῶν δομῶν καὶ τῆς ὀρθογραφίας ὡς καὶ μὲ τὴν κατάργηση τοῦ πολυτονικοῦ καὶ μάλιστα τῆς δασείας, ἡ ὁποία, ὡς γνωστόν, διατηρεῖται σὲ ὅλες τὶς εὐρωπαϊκὲς γλῶσσες ὡς «h», ἡ δὲ αὐθαίρετη ἐξάλειψή της ἀπὸ τὴν γλῶσσα δημιουργεῖ τεράστια προβλήματα στὴν ἀνάγνωση καὶ κατανόηση τοῦ λόγου.

δ) Ἀναγνωρίστηκε ἡ μεγάλη ἀνάγκη γιὰ ἀνάληψη πρωτοβουλιῶν πρὸς διατήρηση τῆς ἑνότητος τῆς γλώσσας μας καὶ ἡ προώθηση τῆς χρησιμοποιήσεως «τῆς κοινῆς τῶν Ἑλλήνων γλώσσης» πρὸς εὐχερέστερη κατανόηση τόσο τῆς πατρογονικῆς ὅσο καὶ τῆς θείας σοφίας, μὲ σκοπὸ τὴν βίωση καὶ διάδοση τῶν ἀνθρωποποιητικῶν, εἰρηνικῶν καὶ κοινωνικῶν ἑλληνορθοδόξων παραδόσεων.

ε) Ἐκφράστηκε ἡ εὐχὴ ὅπως οἱ κατατόπους ἐπίσκοποι τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας πρωτοστατήσουν στὴν προσπάθεια αὐτὴν καί, χρησιμοποιοῦντες ὅλα τὰ στὴν διάθεσή των ἔντυπα καὶ ἠλεκτρονικὰ μέσα, ἀντιμετωπίσουν τὴν ἀντιορθόδοξη καὶ ἀνθελληνικὴ λαίλαπα τῶν ξένων ἐπεμβάσεων καὶ συμβάλουν στὴν μορφωτικὴ καὶ κοινωνικὴ καλλιέργεια ὅλων, τόσο τῶν πολιτῶν ὅσο καὶ τῶν πολιτικῶν.

Γιατὶ ὁ κόσμος δὲν εὐτυχεῖ;

Κων/νου Γανωτῆ, φιλολόγου-συγγραφέως

Τὸ μόνο πρᾶγμα ποὺ μπορεῖ νὰ παρατηρήσει κανείς, ἀμέσως μόλις κοιτάξει τὰ πρόσωπα τῶν ἀνθρώπων στὶς μέρες μας, εἶναι μιὰ κατάθλιψη. Μόνο λίγα παιδάκια, ὄχι ὅλα καὶ ὄχι ὅλες τὶς ὧρες, δείχνουν ξένοιαστα καὶ χαρούμενα. Ἡ κατάθλιψη βέβαια αὐτὴ δὲν διαπιστώνεται μόνο ἄμεσα ἀλλὰ συχνὰ καὶ ἔμμεσα. Πρόσωπα ὀργισμένα, ἀνήσυχα καὶ βιαστικά, πρόσωπα καχύποπτα ἢ παγερὰ ἀδιάφορα, πρόσωπα σὲ παραλήρημα θριάμβου γιὰ γελοῖες ἐπιτυχίες, πρόσωπα λαίμαργα γιὰ κάθε εἴδους ἡδονὲς καὶ προπαντὸς πρόσωπα ποὺ διψοῦν γιὰ παρανομία, γιὰ διαστροφή, γιὰ κάτι τὸ ἀλλόκοτο ἤ μὲ τὴν νευρασθένεια τῶν συνεχῶν ἀλλαγῶν, πρόσωπα τέλος μὲ τὴν ἔκφραση τῆς εἰρωνείας στὰ χείλη, τοῦ χλευασμοῦ καὶ τῆς ἀηδίας.

Ὅσοι ἔχουν ἀναμνήσεις ἢ πληροφορίες γιὰ τὸ κλί-

συνέχεια στὴ σελ. 2

Ο Πατριάρχης της μαρτυρικής Αντιοχείας στην Ελλάδα

Τις τελευταίες ημέρες του Οκτωβρίου επισκέφθηκε επίσημα τη χώρα μας ο νέος πατριάρχης Αντιοχείας κ. Ιωάννης, προκαθήμενος της μαρτυρικής Εκκλησίας της Ανατολής, η οποία μαστίζεται εδώ και χρόνια από διωγμούς και κατατρεγμούς. Η χριστιανική πα-

συνέχεια στή σελ. 3

Οἱ ἀντικοινωνικὲς αἱρέσεις

Ἡ Ὀρθοδοξία ὡς ὀρθὴ φανέρωση τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ στὸν χῶρο καὶ στὸν χρόνο καὶ ὡς σῶμα τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ παρατεινόμενο στοὺς αἰῶνες ἐργάζεται παντοῦ καὶ πάντοτε γιὰ τὴν ἐν Χριστῷ ἀναγέννηση τοῦ κάθε προσώπου καὶ ταυτοχρόνως γιὰ τὴν ἀναμόρφωση ὅλης τῆς κοινωνίας.

συνέχεια στή σελ. 3

Ναί, μποροῦμε

συνέχεια ἀπό τή σελ. 1

νὰ ἐπικρατήσῃ ὡς κατεστημένο πάνω στοὺς ἀνθρώπους. Ἡ Ὀρθοδοξία εἶναι θεραπευτήριο ψυχῶν καὶ πορεύεται στὸν χῶρο καὶ στὸν χρόνο καλῶντας τὸν κάθε ἄνθρωπο πρὸς ἐπίγνωση ἀληθείας καὶ ἐπίτευξη σωτηρίας, μὲ τὴν χάρη βεβαίως τοῦ Θεοῦ. Ἄρα, τὸ νὰ μείνωμε πιστοὶ στὴν Ὀρθοδοξία, νὰ ἔχωμε μεταξύ μας ἀλληλοβοήθεια καὶ ἀγάπη, ὅπως στὰ κοινόβια μοναστήρια, καὶ νὰ μεταφέρωμε παντοῦ μὲ λόγια καὶ μὲ ἔργα τὸ φῶς τοῦ Χριστοῦ, αὐτὸ μποροῦμε νὰ τὸ κάνωμε καὶ ὅλα τὰ δαιμόνια καὶ οἱ ἀντίχριστοι τῆς γῆς, ἐὰν ἐμεῖς δὲν παρασυρθοῦμε, δὲν μποροῦν νὰ μᾶς ἐμποδίσουν.

Ἄρα, γιὰ τὸ ὅτι δὲν μποροῦμε νὰ συνεννοηθοῦμε, νὰ συνεργαστοῦμε καὶ νὰ πράξωμε κάτι, δὲν φταίει ἡ δύναμη τοῦ ἀντιχρίστου ἀλλὰ ἡ ἀδυναμία, ἡ ὀλιγοπιστία καὶ ἡ ἀντιφατικὴ ζωὴ ἡμῶν τῶν Χριστιανῶν. Ποιός μπορεῖ νὰ μᾶς ἐμποδίσῃ νὰ καλλιεργοῦμε τὴν ἐσωτερική μας πνευματικότητα, τὴν μορφωτική μας ἀνάπτυξη καὶ τὴν ἀλληλοβοήθεια; Ἄλλωστε, κανεὶς ἀκόμη δὲν μᾶς ἀπαγορεύει νὰ ζοῦμε μὲ δικαιοσύνη καὶ νὰ προωθοῦμε πιστούς, τιμίους καὶ ἱκανοὺς ἀνθρώπους, γιὰ νὰ ἀναλαμβάνουν δημόσιες, κυβερνητικὲς καὶ ἄλλες διοικητικὲς ἁρμοδιότητες γιὰ τὸ καλὸ τοῦ τόπου. Ἑπομένως, θὰ μπορούσαμε νὰ κάνωμε κάτι καὶ μάλιστα πολλά, ἐὰν εἴχαμε περισσότερη πίστη καὶ πραγματικὴ χριστιανικὴ ζωὴ καὶ πολιτεία.

Ἐμπρός, λοιπόν, ἀγαπητοί μας ἀναγνῶστες. Ἀντὶ νὰ φοβώμαστε τοὺς ἰσχυροὺς τῆς γῆς, ἂς ἐμπιστευθοῦμε τὴν προσωπική, οἰκογενειακὴ καὶ ἐθνική μας ζωὴ καὶ πολιτεία στὰ χέρια τοῦ παντοδύναμου Θεοῦ καὶ μὲ τὴν βοήθειά Του καὶ μὲ πολλὴ μετάνοια καὶ συνεργασία θὰ μπορέσωμε νὰ κάνωμε πολλὰ γιὰ τὴν προσωπική, οἰκογενειακὴ καὶ δημόσια πρόοδο καὶ σωτηρία.

Β. Τσούπρας

«Τὸ τριλείτουργο τῆς Καθολικῆς Ὀρθοδοξίας μέσα ἀπὸ τὴν ζωὴ καὶ δράση τοῦ ἁγίου Ἰακώβου Ἀδελφοθέου»

Ὅπως γνωρίζουμε, ἡ ἁγία Ὀρθόδοξη Καθολικὴ Ἐκκλησία ὡς σῶμα Χριστοῦ παρατεινόμενο στοὺς αἰῶνες πορεύεται διαχρονικῶς καὶ δρᾷ ποικιλοτρόπως πρὸς φωτισμό, καλλιέργεια καὶ ἁγιασμὸ τῶν θελόντων σωθῆναι. Τὸ ἔργο αὐτὸ τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας εἶναι μὲν ἕνα καὶ ἀδιαίρετο ἀλλὰ διακρίνεται σὲ τρεῖς λειτουργίες, οἱ ὁποῖες ἤδη διαλαμβάνονται στὶς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων (ΣΤ, 3-4), ὅπου γίνεται λόγος γιὰ: α) προσευχή, β) διακονία τοῦ λόγου καὶ γ) διακονία τραπεζῶν.

Τὸ τρίπτυχο αὐτὸ ἔργο συντελεῖται ἀνὰ τοὺς αἰῶνες ὑπὸ τῆς τοῦ Χριστοῦ καινῆς καὶ κοινῆς πολιτείας, ἄλλοτε διευρυνόμενο καὶ ἄλλοτε περιοριζόμενο ὑπὸ τῶν τοῦ κόσμου κατεστημένων.

Γιὰ νὰ καταστῇ, λοιπόν, πάλι ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἐνορία ζῶσα καὶ τριλείτουργη ὀντότητα μὲ πλήρη πνευματικὴ μορφωτικὴ καὶ κοινωνικὴ δράση, χρειάζεται ὁ ἐπανευαγγελισμὸς ὅλων μας μὲ τὰ νάματα τῆς Καθολικῆς Ὀρθοδοξίας, ἔτσι ὅπως παραδίδεται μὲ τὴν ζωὴ καὶ δράση παλαιῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἰδιαιτέρως τοῦ Ἀποστόλου Ἰακώβου, ὁ ὁποῖος ὡς πρῶτος ἐπίσκοπος τῶν Ἱεροσολύμων καὶ τὴν πνευματικὴ ζωὴ ἐβίωσε μὲ τὴν προσευχὴ καὶ τὶς γνωστὲς γονυκλισίες του καὶ τὴν μορφωτικὴ καλλιέργεια τῶν πιστῶν μὲ λόγο καὶ ἐπιστολὲς ἐπεδίωξε καὶ τὴν κοινωνικὴ ἀλληλεγγύη ἐφήρμοσε.

Ἡ Καθολική του μάλιστα Ἐπιστολὴ περιλαμβάνει συγκεκριμένα στοιχεῖα καὶ γιὰ τὶς τρεῖς αὐτὲς λειτουργίες τῆς Ἐκκλησίας καὶ πρὸ παντὸς γιὰ τὴν κοινωνικὴ λειτουργία, μὲ τὶς φράσεις «*πίστις χωρὶς τῶν ἔργων νεκρά ἐστι*», «*θρησκεία καθαρὰ καὶ ἀμίαντος … αὕτη ἐστίν, ἐπισκέψασθαι ὀρφανοὺς καὶ χήρας ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν, ἄσπιλον ἑαυτὸν τηρεῖν ἀπὸ τοῦ κόσμου*» καὶ πρὸ παντὸς μὲ τὴν φράση «*ἄγε νῦν οἱ πλούσιοι, κλαύσατε ὀλολύζοντες ἐπὶ ταῖς ταλαιπωρίαις ὑμῶν ταῖς ἐπερχομέναις…*».

Ὡς γνωστόν, ὁ προτεστάντης καὶ θεωρητικὸς τοῦ ἀτομικισμοῦ καὶ τοῦ καπιταλισμοῦ Λούθηρος, λόγῳ ἀκριβῶς αὐτῆς τῆς κοινωνικότητος τοῦ Ἀδελφοθέου Ἰακώβου, ἀπέρριψε τὴν Καθολική του Ἐπιστολὴ ὡς μὴ κανονική. Ἐπειδὴ ὅμως ἐμεῖς οἱ Ὀρθόδοξοι ὀφείλομε νὰ βιώνωμε καὶ νὰ διαδίδωμε τὴν καθολικὴ τῆς Ἐκκλησίας ζωὴ καὶ πολιτεία καὶ ὄχι μόνον τὰ τῆς πίστεως, καλὸ θὰ εἶναι μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς ἑορτῆς μεγάλων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας νὰ ξαναβλέπωμε τὴν οὐσία καὶ τὶς μορφὲς τῆς τοῦ Χριστοῦ καινῆς καὶ κοινῆς πολιτείας, μὲ σκοπὸ τὴν πνευματική, μορφωτικὴ καὶ κοινωνική μας πρόοδο καὶ σωτηρία.

Γι' αὐτό, **προτείνεται νὰ διοργανώνωνται κατ' ἔτος διαλέξεις ἢ συσκέψεις μὲ τὸ ὡς ἄνω θέμα κατὰ τὴν ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου καὶ ἄλλων κοινωνικῶν διδασκάλων, οἱ ὁποῖοι βίωναν καὶ δίδασκαν ὡς κληρικοί, διδάσκαλοι καὶ κοινωνικοὶ ἐργάτες τὸ τριλείτουργο τῆς Ὀρθοδοξίας.**

Τὸ Μυστήριο τοῦ Γάμου

Ὁ Γάμος, τὸ μέγα τοῦτο Μυστήριο, εἶναι θεοσύστατος. Εἶναι τὸ πρῶτο Μυστήριο ἀμέσως μετὰ τὴν δημιουργία τοῦ κόσμου καὶ μάλιστα τοῦ ἀνθρώπου: «*καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον, κατ' εἰκόνα Θεοῦ ἐποίησεν αὐτόν, ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς. καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς ὁ Θεός, λέγων· αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε…*» (Γέν., Α', 27-28).

Στὴν οὐσία, λοιπόν, τοῦ ἀνθρώπου (τοῦ ἀνθρωπίνου γένους) ἐνυπάρχει ἡ δυνατότητα τῆς διακρίσεως σὲ «ἄρσεν» καὶ «θῆλυ» ἀλλὰ καὶ τῆς ἑνώσεως τῶν δύο γενῶν πρὸς ὁλοκλήρωση τῆς ἀνθρωπίνης ὀντότητος, μὲ σκοπὸ τὴν ἀγαλλίαση μὲ τὴν ἑνότητα καὶ μὲ τὴν αὔξηση καὶ πλήθυνση. Ἂς σημειωθῇ ὅτι τὰ χωρία αὐτὰ εἶναι συνέχεια τοῦ εἰκοστοῦ ἕκτου (26ου) στίχου τοῦ ἰδίου κεφαλαίου «*καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἡμετέραν καὶ καθ' ὁμοίωσιν, καὶ ἀρχέτωσαν…*», μὲ τὸν ὁποῖον διατυπώνεται ἡ ἀρχὴ τῆς θεογνωσίας καὶ τῆς ἀνθρωπογνωσίας.

Ὅπως, δηλαδή, μὲ τὸ «*εἶπεν ὁ Θεὸς*» δηλώνεται ἡ ἑνότητα τοῦ Θεοῦ καὶ μὲ τὸ «*ποιήσωμεν*» ἡ τριαδικότητα –ἤ, τουλάχιστον, ὅτι ὑπάρχουν περισσότερα τοῦ ἑνὸς πρόσωπα τοῦ Θεοῦ, τὰ ὁποῖα θὰ δηλωθοῦν σὲ ἄλλα σημεῖα–, ἔτσι καὶ μὲ τὸ «*ἄνθρωπον*» δηλώνεται ἡ ἑνιαία οὐσία τοῦ ἀνθρώπου, τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, τὰ πολλὰ πρόσωπα, οἱ ἐπιμέρους ἄνθρωποι.

Ὁ ἑνιαῖος ὅμως ἄνθρωπος διακρίνεται σὲ πρόσωπα, ἄρρενα καὶ θήλεα, τὰ ὁποῖα ἑνούμενα βιώνουν ταυτοχρόνως τὴν ἑνότητα, τὴν αὔξηση καὶ τὸν πολλαπλασιασμό. Ἐδῶ πρέπει νὰ προσεχθῇ ἡ φράση «*καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον*», ὅπου, ὅπως προανεφέρθη, δηλώνεται ἡ ἑνότητα τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ἐνῷ μὲ τὸ «*ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς*» –καὶ ὄχι αὐτόν–, δηλώνεται ἡ διαφορετικότητα τῶν γενῶν, διότι, ἐὰν ἔλεγε αὐτὸν θὰ σήμαινε ὅτι ὁ ἄνθρωπος δημιουργήθηκε ἀρσενικοθήλυκος, γι' αὐτὸ ὁ ἀκριβὴς λόγος τοῦ Θεοῦ διατυπώνει σαφέστατα τὴν ἑνότητα στὴν οὐσία καὶ τὴν ἑτερότητα στὰ πρόσωπα τοῦ ἀνθρώπου.

Ὁ Γάμος, σύμφωνα μὲ τὶς πηγὲς αὐτές, ἐννοεῖται πάντοτε ὡς ἕνωση ἄρρενος καὶ θήλεος, γιατὶ ἡ εὐλογία τοῦ μυστηρίου τούτου ἀφορᾷ τόσο στὴν ἕνωση τῶν δύο προσώπων ὅσο καὶ στὴν αὔξηση καὶ πλήθυνση. Μὲ τὴν φράση δὲ «*καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν*» (Γέν., Β, 24) δηλώνεται ἐπίσης ἡ ἕνωση ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς ἀλλὰ καὶ ἡ δυναμικὴ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ, γιατὶ δὲν λέγει «*καὶ ἔσονται οἱ δύο σάρκα μίαν*» ἀλλὰ «*εἰς σάρκα μίαν*», γιατὶ στὰ ἀρχαῖα ἑλληνικὰ τὸ «εἰς» δηλώνει διαδικασία, κίνηση. Ἔτσι, τὰ δύο πρόσωπα, «ἄρσεν» καὶ «θῆλυ», μὲ τὸ Μυστήριο τοῦ Γάμου γίνονται ἕνας ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος φέρει μέσα του τὴν δυναμική, μὲ τὴν θεία ἐνέργεια, νὰ ἀποκτήσῃ καὶ ἄλλα πρόσωπα, νὰ γίνῃ δηλαδὴ ἀπὸ ἀνδρόγυνο οἰκογένεια καὶ ἀπὸ οἰκογένεια γενιὰ καὶ ἀπὸ γενιὰ κοινωνία.

Ἑπομένως, ἡ συμβίωση δύο ἀνδρῶν ἢ δύο γυναικῶν δὲν ἀποτελεῖ γάμο οὔτε κατὰ τὴν χριστιανικὴ διδασκαλία, οὔτε κατὰ τὴν ἑλληνικὴ μακραίωνη πρακτική, γιατὶ ἡ ἑλληνικὴ λέξη γάμος, ποὺ ἦταν πάντοτε γεγονὸς σεβαστό, ἀφορᾷ στὴν ἕνωση ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς καὶ ὄχι σὲ δύο ὁμόφυλα πλάσματα. Ὅσοι μιλοῦν γιὰ γάμο ὁμοφυλοφίλων καὶ προσπαθοῦν νὰ ἐπιβάλλουν τὴν ἄποψή τους στὴν ἑλληνοορθόδοξη κοινωνία, ἢ εἶναι ἀγράμματοι καὶ πρέπει νὰ διαφωτιστοῦν ἢ κακόβουλοι καὶ πρέπει νὰ ἀντιμετωπιστοῦν.

Ὁ Γάμος εἶναι μυστήριο καὶ μάλιστα κατὰ τὸν Ἀπόστολο Παῦλο μέγα μυστήριο, γιατὶ μὲ τὴν ἐνέργεια τοῦ Ἁγίου Πνεύματος δὲν ἐπιτυγχάνεται μόνον ἡ σωματικὴ ἕνωση ἢ ἡ συναισθηματική, ψυχικὴ καὶ πνευματικὴ ἕλξη, ὅπως στὸν ἁπλὸ φυσικὸ γάμο, ἀλλὰ ἡ πλήρης ἁρμονία σώματος καὶ ψυχῆς, καὶ μάλιστα συναισθημάτων, ἀπόψεων καὶ τελικοῦ σκοποῦ, ποὺ εἶναι διὰ τῆς ἀλληλοβοηθείας καὶ τῆς ἀλληλοπεριχωρήσεως ἡ πνευματικὴ καλλιέργεια καὶ σωτηρία τῶν συζύγων καὶ τῶν τέκνων των.

Ἐὰν εἴχαμε ἕνα πνευματοσκόπιο, θὰ βλέπαμε ὅτι, ὅπως μετὰ τὴν Βάπτιση ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου εἶναι διαφορετικὴ καὶ πλουσιώτερη ἀπὸ πρίν, ἔτσι καὶ μετὰ τὸ Μυστήριο τοῦ Γάμου οἱ ψυχὲς τῶν δύο συζύγων εἶναι διαφορετικὲς καὶ πλουσιώτερες ἀπὸ πρὶν μὲ τὴν ἀλληλοσυμπλήρωση. Γιὰ νὰ παραμείνουν, ὅμως, ἔτσι λαμπρὲς καὶ πλούσιες, ἀπαιτεῖται ἡ ἐκκλησιαστικὴ πνευματικὴ τροφοδοσία καὶ ἡ κοινωνικὴ ἄσκηση, ὥστε ἡ οἰκογένεια νὰ ζῇ, νὰ δρᾷ καὶ νὰ πορεύεται πρὸς δόξα Θεοῦ καὶ πρόοδο καὶ σωτηρία τῶν μελῶν της.

(ἀπὸ τὴν εἰσαγωγὴ τοῦ ὑπὸ ἔκδοσιν βιβλίου τῶν Ἐπάλξεων «Ἡ Ἀκολουθία τοῦ Γάμου»)

Γιατὶ ὁ κόσμος δὲν εὐτυχεῖ;

συνέχεια ἀπό τή σελ. 1

μα ποὺ ἐπικρατοῦσε στὶς ἀρχὲς τοῦ αἰῶνα ποὺ μόλις ἔκλεισε, ἐννοῶ κλίμα ψυχολογικὸ καὶ διανοητικό, θὰ ἔχουν διαπιστώσει μιὰ μεγάλη αἰσιοδοξία ποὺ ἐπικρατοῦσε γιὰ τὰ χρόνια ποὺ ἔρχονται, αἰσιοδοξία, ποὺ δὲν τὴν ἀναχαίτισαν οὔτε οἱ δύο παγκόσμιοι πόλεμοι. Ἦταν μιὰ αἰσιοδοξία γιὰ τὴν προσφορὰ τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς τεχνικῆς καὶ πῶς νὰ ἀναχαιτιστεῖ, ἀφοῦ τὰ περισσότερα ἐπιτεύγματα ἔγιναν μέσα στοὺς πολέμους καὶ συχνὰ γιὰ χάρη τῶν πολέμων.

Αὐτὴ ἡ ἀφελής ἔστω αἰσιοδοξία φαινόταν στὰ πρόσωπα τῶν ἀνθρώπων, ποὺ παρὰ τὶς κουραστικὲς συνθῆκες μιᾶς στερημένης ζωῆς, γελοῦσαν, τραγουδοῦσαν καὶ γλεντοῦσαν εὔκολα μὲ πενιχρότατα μέσα. Τραγουδοῦσαν γιὰ κάθε αἰτία καὶ γιὰ λυπηρὰ ἀκόμα γεγονότα. Στὶς μέρες μας οἱ ἄνθρωποι ντρέπονται νὰ δείχνουν ξέγνοιαστοι καὶ χαρούμενοι καὶ γι' αὐτὸ εἶναι σπάνιο νὰ ἰδεῖς κανένα νὰ δουλεύει ἢ νὰ περπατεῖ στὸ δρόμο τραγουδώντας. Τώρα οἱ ἄνθρωποι ἔβαλαν στόχους γιὰ πολὺ ὑψηλοὺς δεῖκτες εὐημερίας ποὺ εἶναι ἀφάνταστα πολυδάπανοι καὶ ἀπαιτοῦν πολὺ σκληρὴ ἀντιμετώπιση ὅλων τῶν ἐμποδίων, ἀλλοιῶς σὲ προλαβαίνουν ἄλλοι, εἶναι δηλαδὴ πραγματικότητα καὶ ὄχι τρόπος τοῦ λέγειν τὸ «πατῶ ἐπὶ πτωμάτων». Γι' αὐτὸ οἱ ψυχὲς ὑποχρεώθηκαν νὰ λουφάξουν, νὰ γίνουν ἀνύπαρκτες, γιὰ νὰ πετύχουν τὰ σχέδια ἐπικράτησης· κι αὐτὸ συμβαίνει πλέον σὲ ὅλα τὰ σχήματα καὶ τὰ πλαίσια τῆς κοινωνικῆς ζωῆς.

Ἔτσι τὰ πρόσωπα σήμερα εἶναι ἀγέλαστα καὶ ἄν χρειαστεῖ οἱ ἄνθρωποι νὰ χαμογελάσουν ἀπὸ ἀγένεια ἢ διαφήμιση, χαμογελοῦνε ἀγέλαστα πρόσωπα βιαζόμενοι, ὅπως μᾶς λέει ὁ Αἰσχύλος. Γι' αὐτὸ ἔχει ἀνέβει τόσο πολὺ ὁ προϋπολογισμὸς γιὰ τὶς ψυχαγωγίες παγκοσμίως καὶ ἰδιαίτερα στὶς χορτάτες κοινωνίες. Βλέπει ὅμως κανεὶς εὔκολα καὶ στὶς ὧρες τῆς ψυχαγωγίας τὰ πρόσωπα ἀγέλαστα καὶ ἀγχωμένα γιὰ τὴν ἐπικράτηση. Τρέμουν μὲ τὸ φόβο πῶς ἡ ἐπένδυσή τους θὰ τοὺς ἀφήσει ἀσυγκίνητους. Γι' αὐτὸ κλείνουν θέση στὰ πακέτα τῶν τουριστικῶν γραφείων πολλοὺς μῆνες νωρίτερα, γιὰ νὰ ἀπολαύσουν περισσότερο τὴν προσδοκία τῆς ψυχαγωγίας. Αὐτὴ ἡ θεοποίηση τῆς ὀργανωμένης ψυχαγωγίας μαρτυρεῖ τὴ θανατερὴ πλήξη ποὺ κατέχει ὅλους τοὺς ἀνθρώπους τῶν ἀνεπτυγμένων χωρῶν.

Ἡ παγίωση τῆς ψυχολογίας αὐτῆς στὰ πλατιὰ στρώματα τοῦ πληθυσμοῦ ἔγινε φιλοσοφία ζωῆς καὶ οἱ λεγόμενες ἀνθρωπιστικὲς ἐπιστῆμες οἰκοδομοῦν σ' αὐτὲς τὶς παγιωμένες καταστάσεις, ποὺ ἀποτελοῦν τὸν λεγόμενον «κοινὸν νοῦν». Δὲν ὑπάρχει ἐπιστήμη ποὺ νὰ μὴν δουλεύει μὲ βάση μιὰ φιλοσοφία. Αὐτὴ τὴν ἀντικειμενικότητα τῆς ἐπιστήμης, ποὺ ἔψαχναν τουλάχιστον νὰ τὴν βροῦν τοὺς περασμένους αἰῶνες, τώρα τὴν χρησιμοποιοῦν αὐθαίρετα ὅλες οἱ φιλοσοφικὲς τάσεις. Ἔτσι, οἱ ἐπιστῆμες ἔχουν ἀναλάβει νὰ τρελάνουν τοὺς ἀνθρώπους μὲ τὶς ἀπίθανες, ἀβίαστες καὶ ἀντιφατικὲς ἐπιστημονικὲς θεωρίες τους.

Ὁ διάβολος στὸ μυθιστόρημα «Ἀδελφοὶ Καραμαζώφ» τοῦ Ντοστογιέφσκι λέει στὸν ἥρωα Ἰβάν «ὅλοι ἔχουν χάσει τὰ νερά τους καὶ ὅλα αὐτὰ ἀπὸ τὶς ἐπιστῆμες σας». Ὅσο γιὰ τὴν διαδικασία τῆς πτώσης τῶν ἀνθρώπων στὴν πνευματικὴ ἀφασία τοῦ ἀστοῦ, ὁ διάβολος διατυπώνει τὴν σοφία του ὅτι δὲν συνιστᾷ τὴν ἀπότομη πτώση ἀλλὰ τὶς μικρὲς ὁμοιοπαθητικὲς δόσεις. Ἡ φθορὰ δηλ. τῶν ψυχῶν γίνεται διαφθορὰ καὶ τελικὰ ἀπώλεια μὲ διαδοχικὲς μικρὲς ὑποχωρήσεις ποὺ δὲν διαφέρουν πολὺ μεταξύ τους. Ἔτσι, ἔγινε λ.χ. τὸ κόντεμα τῶν φουστανιῶν πιὸ κάθετα, κόνταιναν κάθε χρόνο ἀπὸ ἕνα πόντο, στὸ τέλος τὰ πέταξαν.

Καὶ θά 'λεγε κανείς ὅτι μὲ τόση ἐλευθεριότητα, μὲ τόση ἄνεση ν' ἀπολαμβάνει κανεὶς ὅ, τι ἐπιθυμεῖ χωρὶς ἐμπόδια καὶ ἀναστολές θὰ περίμενε κανεὶς μιὰ ἱκανοποίηση, μιὰ ἀνάπαυση, ἕνα πρόσωπο εὐχαριστημένο τέλος πάντων.

(συνεχίζεται)

Ο Πατριάρχης της μαρτυρικής Αντιοχείας στην Ελλάδα

συνέχεια ἀπό τή σελ. 1

ρουσία εκεί ανάγεται από την πρώτη εποχή της Εκκλησίας, αφού η Αντιόχεια και γενικότερα η Συρία ήταν η πρώτη μετά την Παλαιστίνη χώρα που δέχθηκε το Ευαγγέλιο. Στο δρόμο προς τη Δαμασκό έγινε η μεταστροφή του Παύλου, εκεί πρώτη φορά ακούστηκε το όνομα «χριστιανός» και εκεί ανδρώθηκε η πρώτη Εκκλησία στην επικοινωνία της με τον υπόλοιπο ελληνιστικό κόσμο. Από την Αντιόχεια ξεκίνησε το μαρτυρικό ταξίδι του Αγίου Ιγνατίου του Θεοφόρου και εκεί ακούστηκαν για πρώτη φορά οι λόγοι του Ιωάννου του Χρυσοστόμου.

Η μαρτυρική Εκκλησία

Οι χριστιανοί της περιοχής εκείνης ήταν οι πρώτοι που υπέστησαν τις συνέπειες από την εξάπλωση του μουσουλμανισμού μετά τον 7ο αιώνα. Αλλά με την πίστη τους και την προσήλωσή τους στην Ορθοδοξία κράτησαν για δεκατέσσερεις αιώνες την ελληνορθόδοξη παράδοσή τους και ανέδειξαν νέους ηγέτες της Ορθοδοξίας, όπως ο Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός. Μετά την επικράτηση του καθεστώτος Άσαντ για πρώτη φορά οι Ορθόδοξοι αισθάνθηκαν πιο ανεκτή τη συμβίωση με τους υπόλοιπους ομόγλωσσους αλλά μουσουλμάνους συμπατριώτες τους, όπως και οι Αλεβίτες και οι Δρούζοι μουσουλμάνοι.

Η δραματική αλλαγή επήλθε μετά τη λεγόμενη «Αραβική Άνοιξη» και την έκρηξη του εμφυλίου πολέμου στη Συρία και το Ιράκ. Οι Ορθόδοξοι των χωρών αυτών υποφέρουν τα πάνδεινα από τους φανατικούς μουσουλμάνους τζιχαντιστές, οι οποίοι έχουν βάλει στόχο την εξαφάνιση του χριστιανισμού από την ιστορική κοιτίδα του. Αν συμβεί αυτό τότε θα έχει χαθεί το μεγαλύτερο μέρος των χριστιανών στην Ανατολή, αφού στη Συρία και το Ιράκ κατοικούσαν μέχρι το 2012 πάνω από τρία εκατομμύρια χριστιανοί, η πλειοψηφία των οποίων ήταν Ορθόδοξοι. Ήδη πάνω από πεντακόσιες χιλιάδες Ορθόδοξοι έχουν εγκαταλείψει τις εστίες τους, πολλοί από τους οποίους έχουν καταφύγει στην Ελλάδα, με μεγάλη συγκέντρωση στην περιοχή του Αιγάλεω.

Το χειρότερο είναι ότι με την περιπλοκή των πολιτικών και διπλωματικών εξελίξεων στις χώρες αυτές, μετά την επέμβαση των Αμερικανών, κανένας από τους δυτικούς πολιτικούς ηγέτες, ούτε καν από τους Έλληνες, δεν ασχολείται σοβαρά με τη σφαγή των χριστιανών και την προστασία τους από τους τζιχαντιστές. Είναι χαρακτηριστικό ότι εδώ και δεκαοκτώ μήνες έχουν απαχθεί ένας Ορθόδοξος και ένας Συρορθόδοξος Μητροπολίτης και κανένας δε δίνει σημασία αλλά αντίθετα επικρατεί σιγή ιχθύος.

«Ήλθε η ώρα της Ορθοπραξίας»

Ο πατριάρχης Ιωάννης έχει σπουδάσει στη Θεσσαλονίκη, όπου και αναγορεύτηκε διδάκτορας θεολογίας, μιλάει άπταιστα ελληνικά και χαρακτηρίζεται από το ενδιαφέρον του για την πατερική παράδοση. Έχει μεταφράσει έργα Ελλήνων Πατέρων στα αραβικά, όπως και τον βίο του Αγίου Νεκταρίου. Στην ομιλία του στις 26 Οκτωβρίου κατά το συλλείτουργο με τον Αρχιεπίσκοπο Ιερώνυμο στον πανηγυρίζοντα Ι. Ναό του Αγίου Δημητρίου Αττικής τόνισε την ανάγκη να επικρατήσει όχι μόνο η Ορθοδοξία στην πίστη αλλά και η Ορθοπραξία στη ζωή των χριστιανών. Έδωσε μεγάλη σημασία στη σύγκληση της Πανορθόδοξης Συνόδου, δείχνοντας ότι αναμένει απ' αυτή σημαντικές διορθώσεις σε στρεβλώσεις που επικρατούν σήμερα. Αναφέρθηκε συγκεκριμένα στο εκκλησιαστικό θέμα του Κουβέιτ αλλά και της γενικότερης ευταξίας στις σχέσεις των κατά τόπους Ορθοδόξων Εκκλησιών.

Ελπίζουμε η επίσκεψη αυτή να γίνει απαρχή για περισσότερη προσοχή από την πλευρά της Ελλάδας για την προστασία των Ελληνορθοδόξων της Ανατολής και για μεγαλύτερη προσήλωση όλων των Ορθοδόξων στον σύνδεσμο της αγάπης και της πίστης στον Χριστό.

Νέοι Μητροπολίτες σε τρεις επαρχίες

Την Παρασκευή 10 Οκτωβρίου η Σύνοδος της Ιεραρχίας εξέλεξε τρεις νέους Μητροπολίτες για τις χηρεύουσες μητροπόλεις Μεγάρων και Γρεβενών, όπως και για την Μητρόπολη Νέας Ιωνίας, της οποίας ο μέχρι πρότινος ιεράρχης κ. Κωνσταντίνος αναγκάστηκε να υποβάλει παραίτηση για λόγους υγείας. Για τα Γρεβενά με οριακή πλειοψηφία εκλέχτηκε ο π. Δαυΐδ (Τζιουμάκας) ηγούμενος της Μονής Αγίας Θεοδώρας Θεσσαλονίκης, πρώην γενικός αρχιερατικός επίτροπος της Μητροπόλεως.

Για την Μητρόπολη Μεγάρων και Σαλαμίνος υπήρχε η πρόταση για πλήρωση δια μεταθέσεως (πληροφορίες λένε ότι ενδιαφερόταν ο Ζιχνών και Νευροκοπίου). Τελικά επικράτησε η πρόταση για εκλογή νέου, προφανώς για να μην προκληθεί θέμα με το Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως, μια και ο κ. Ιερόθεος ανήκει στις Νέες Χώρες και ίσως η Κωνσταντινούπολη επενέβαινε ζητώντας κατά γράμμα εφαρμογή της Πατριαρχικής Πράξης του 1928, η οποία απαγορεύει την μετακίνηση από τις Νέες Χώρες στην παλαιά Ελλάδα. Αυτή η πρόβλεψη βεβαίως κατά το παρελθόν πάμπολλες φορές δεν είχε τηρηθεί. Τελικά εκλέχθηκε ο προϊστάμενος της ενορίας Αγίας Αικατερίνης Πετραλώνων, π. Κωνσταντίνος Γιακουμάκης, υπερισχύοντας έναντι του ιεροκήρυκος της Αρχιεπισκοπής π. Χρυσοστόμου Παπαθανασίου.

Στη Μητρόπολη Νέας Ιωνίας και Φιλαδελφείας εκλέχθηκε με ευρύτατη πλειοψηφία ένας από τους νεότερους σε ηλικία μητροπολίτες (μόλις 37 ετών), ο μέχρι τώρα αρχιγραμματέας της Συνόδου και βοηθός επίσκοπος Διαυλείας κ. Γαβριήλ.

Ευχόμαστε στους νέους Μητροπολίτες να μεταφέρουν στην έδρα τους τον αέρα του καλού έργου που επιτέλεσαν μέχρι τώρα στις προηγούμενες θέσεις τους. Έτσι θα φέρουν μαζί και την απαραίτητη ανανέωση που έχει ανάγκη το ποίμνιο, με βάση το αγιογραφικό και πατερικό πρότυπο, που προβάλλει την εικόνα του Χριστού που θυσιάζεται για τον άνθρωπο και όχι ενός Δεσπότη που κατακυριεύει τον κλήρο και δυναστεύει τον λαό.

Γ.Β.Τ.

Οἱ ἀντικοινωνικὲς αἱρέσεις

συνέχεια ἀπό τή σελ. 1

Γιὰ νὰ ἐπιτευχθῇ ὅμως ἡ ἀναμόρφωση προσώπων καὶ κοινωνίας, ἀπαιτεῖται ἡ διατήρηση καὶ βίωση τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, ζωῆς καὶ πολιτείας. Παρ' ὅλο ὅμως τὸ ἄπλετο φῶς ποὺ ἔφερε στὸν κόσμο ὁ Χριστός μας καὶ τὸ κήρυγμα καὶ τὸ φωτεινὸ παράδειγμα τῶν Ἀποστόλων καὶ ὅλων τῶν πιστῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας ἤδη ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τῆς ἱδρύσεώς της ἐμφανίστηκαν διάφορες αἱρετικὲς διδασκαλίες, ποὺ μὴ δεχόμενες ὁλόκληρη τὴν πίστη, ζωὴ καὶ πολιτεία τῆς καθολικῆς Ὀρθοδοξίας ἔκαναν ἐπιλογὴ στὴν διδασκαλία, δέχονταν ἐκεῖνα ποὺ οἱ ἱδρυτὲς τῶν κινήσεων αὐτῶν ἔκριναν σωστὰ καὶ ἀπέρριπταν βασικὰ στοιχεῖα τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἀδιαφορώντας γιὰ τὴν κοινὴ πίστη, ζωὴ καὶ πολιτεία τῶν Ἀποστόλων καὶ τῶν ἄλλων Ἁγίων. Ἀπὸ τὶς αἱρέσεις αὐτὲς ὅσες μὲν ἔθιγαν τὰ δόγματα τῆς φύσεως, ὅπως ὁ Ἀρειανισμός, ποὺ δὲν δεχόταν τὴν θεότητα τοῦ Λόγου, ὁ Μακεδονισμός, ποὺ δὲν ἐδέχετο τὴν θεότητα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὁ Μονοφυσιτισμός, ποὺ ἀπέρριπτε τὶς δύο φύσεις τοῦ Κυρίου, ὁ Ἀπολιναρισμός, ποὺ μιλοῦσε ὄχι γιὰ τρία πρόσωπα ἀλλὰ γιὰ τρία προσωπεῖα τοῦ Θεοῦ, ἡ Εἰκονομαχία ποὺ ἀπέρριπτε τὴν προσκύνηση τῶν ἱερῶν εἰκόνων εἶναι ἀντιορθόδοξες.

Ἄλλες πάλι αἱρέσεις ἔθιγαν τὸν τρόπο ζωῆς ποὺ δίδαξε ὁ Χριστός μας, δηλαδὴ τὴν ἠθικὴ διδασκαλία τοῦ Χριστιανισμοῦ, ὅπως ὁ Νικολαϊτισμός, ὁ ὁποῖος ἐκήρυττε τὴν διὰ τῆς καταχρήσεως ἐξάντληση τοῦ σώματος πρὸς ἐξιλέωση ἢ ὅπως ἡ αἵρεση τῶν Καθαρῶν, ἡ ὁποία, ἀντιθέτως πρὸς τοὺς Νικολαΐτες, ἐκήρυττε τὴν πλήρη ἀποχὴ ἀπὸ κάθε σωματικὴ χαρὰ καὶ ὑλικὴ γεύση, γιατὶ σύμφωνα μὲ τὸν ἰνδουϊσμὸ καὶ τὸν νεοπλατωνισμὸ ἡ ὕλη ἐθεωρεῖτο ἁμαρτωλὴ ἀπὸ τὴν φύση της. Καὶ οἱ αἱρέσεις αὐτὲς ἔχουν καταδικαστῆ ἤδη ἀπὸ τοὺς Ἀποστόλους. Σύγχρονες τέτοιες αἱρέσεις εἶναι ὁ πανσεξουαλισμὸς καὶ ὁ χριστοφανὴς ἀπόκοσμος νεοϊνδουϊσμός, στὸν ὁποῖον ἀπαντᾶ ὁ Ἅγιος Δωρόθεος «*δὲν εἴμαστε σωματοκτόνοι ἀλλὰ παθοκτόνοι*».

Τὸ ἴδιο ἀντιχριστιανικὲς εἶναι καὶ οἱ ἀντικοινωνικὲς αἱρέσεις, οἱ ἀντικοινωνικὲς θεωρίες καὶ πρακτικές, οἱ ὁποῖες δὲν ἔχουν καταδικαστῆ μὲν ὀνομαστικῶς ἀπὸ κάποια Σύνοδο (οἱ περισσότερες ἄλλωστε ἐμφανίστηκαν τοὺς τελευταίους αἰῶνες) ἀλλὰ ἀντιτίθενται πρὸς τὴν ῥητὴ διδασκαλία τῆς Ἁγίας Γραφῆς καὶ τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας.

Θὰ ἀναφέρομε ἐδῶ συνοπτικώτατα μερικές, ἐπιφυλασσόμενοι νὰ τὶς ἀναλύσωμε σὲ προσεχῆ φύλλα. α) **Θεουδαρχία.** Ὅποιος κατέχει τὴν γῆ (φέουδο), κατέχει καὶ ὅ, τι ἄλλο ὑπάρχει πάνω στὸ ἔδαφος, δένδρα, γῆ, ἀνθρώπους. Ἡ Γραφὴ ὅμως λέει: «*τοῦ Κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.*» β) **Κεφαλαιοκρατία-Καπιταλισμός.** Ὅποιος διαθέτει τὸ κεφάλαιο (capital) καὶ τὰ μέσα παραγωγῆς παίρνει ὅλα τὰ κέρδη, παρέχοντας στοὺς ἐργάτες ὅσα αὐτὸς θέλει. Ἡ Γραφὴ ὅμως λέει: «*ἄξιος ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ.*». γ) **Μαζικοκρατία.** Τὰ πρόσωπα ὑποτάσσονται χωρὶς τὴν γνώμη των στὸ ἐπικρατοῦν σύστημα, ὅπως γίνεται στὸν μαρξισμό. Οἱ Πατέρες ὅμως θεωροῦν ὅτι ἡ ἀνθρώπινη κοινωνία ἀποτελεῖται ἀπὸ ἐλεύθερα πρόσωπα καὶ ὄχι ἀπὸ ἀπρόσωπη ὁμάδα. δ) **Ὀχλοκρατία.** Καλεῖται ἡ πρακτική, κατὰ τὴν ὁποία διοικεῖ ὁ ὄχλος, χωρὶς προσωπικὴ εὐθύνη τῶν μελῶν, ὅπως ὁ ὄχλος τῶν Ἑβραίων, ὅταν ἔκραζε τὸ «σταυρωθήτω». ε) **Δικτατορία.** Ἕνα ἰσχυρὸ ἄτομο ἀναλαμβάνει αὐτοβούλως τὴν διακυβέρνηση ἑνὸς λαοῦ ἢ κράτους χωρὶς τὴν συναίνεση τῶν πολιτῶν. στ) **Φασισμός.** Τὴν ἐξουσία ἀναλαμβάνει ὁμάδα δυνατῶν ἀτόμων, σφικτὰ συνδεδεμένων μεταξύ των, χωρὶς τὴν θέληση τοῦ λαοῦ. Ὅταν ἡ ἕνωση αὐτὴ ἀποτελεῖται ἀπὸ στρατιωτικοὺς λέγεται «χούντα». ζ) **Μιλιταρισμός-Πολεμοκρατία.** Μιὰ ὁμάδα ἀνθρώπων ἢ ὁλόκληρο κράτος ἐπιδιώκει τὴν ἐπέκτασή του μὲ πόλεμο. η) **Ἰμπεριαλισμός**. Ἡ ἐπέκταση τοῦ κράτους ἢ ἀντικοινωνικῆς ὁμάδος πάνω σὲ ἄλλες ὁμάδες καὶ λαοὺς μὲ ὅλα τὰ μέσα, κυρίως μὲ οἰκονομικὴ καταπίεση. θ) **Ῥατσισμός-Φυλετισμός.** Ἡ διάκριση τῶν ἀνθρώπων σύμφωνα μὲ τὴν καταγωγή των, μὲ τὴν ἰδέα ὅτι ὑπάρχουν ἀνώτερες καὶ κατώτερες τάξεις (κάστες). Ἡ Ἁγία Γραφὴ ὅμως λέει ὅτι ἐξ ἑνὸς αἵματος ἐποίησε ὁ Θεὸς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. ι) **Ἀτομικισμός**. Ὁ καθένας γιὰ τὸν ἑαυτό του ζητάει τὰ πάντα, ἀδιαφορώντας γιὰ τὰ δικαιώματα καὶ τὶς ἀνάγκες τῶν ἄλλων. Εἶναι γέννημα τοῦ ἐγωϊσμοῦ, ποὺ εἶναι ἡ αἰτία ὅλων τῶν ἁμαρτιῶν. Γι' αὐτὸ ὁ Μακρυγιάννης ἔλεγε: «*Εἴμαστε στὸ ἐμεῖς καὶ ὄχι στὸ ἐγώ.*».

Ὑπάρχουν καὶ ἄλλες ἀντικοινωνικὲς διδασκαλίες, τὶς ὁποιες θὰ ἀναφέρωμε σὲ προσεχῆ φύλλα. Ἁπλῶς ἐπισημαίνομε ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρχει αἵρεση καὶ στὰ δόγματα καὶ στὴν ἠθικὴ καὶ στὴν κοινωνικὴ διδασκαλία, ὅπως συμβαίνει π.χ. στὴν μασσονία, στὸν μουσουλμανισμὸ καὶ ἐν πολλοῖς καὶ στὸν παπισμό. Ὑπάρχει ἐν τούτοις καὶ ἡ πιθανότητα νὰ εἶναι κάποιος ὀρθοδοξότατος στὰ δόγματα καὶ στὴν στενῶς ἐννοούμενη ἠθικὴ ἀλλὰ νὰ δέχεται ἀντιχριστιανικὲς καὶ ἀντικοινωνικὲς διδασκαλίες, ὅπως οἱ ἀστοχριστιανοὶ καὶ οἱ χριστιανοφασίστες, χωρὶς τὶς περισσότερες φορὲς οὔτε καὶ οἱ ἴδιοι νὰ ὑποψιάζωνται ὅτι ἀκολουθοῦν ἀντίχριστες πρακτικές, ἐφ' ὅσον «*πίστις ἄνευ ἔργων νεκρά ἐστιν.*» καὶ ἀφοῦ «*καὶ τὰ δαιμόνια πιστεύουσιν καὶ φρίττουσιν*». Χωρὶς ὅμως ταπείνωση καὶ ἀγάπη ὅλοι αὐτοὶ βρίσκονται δυστυχῶς μακρὰν τοῦ Θεοῦ.

Ἱεραποστολικὰ

Ἐπίσκεψη Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς στὴν Κύπρο

«Η Κύπρος δίνει διεθνώς ένα μάθημα αντοχής, μη συμβιβασμού με εύκολες λύσεις, καθαρού πατριωτισμού και καθαρής Ορθοδοξίας», υπογράμμισε ο Αρχιεπίσκοπος Αμερικής Δημήτριος.

Ο κ Δημήτριος χαρακτήρισε προσκύνημα την επίσκεψή του στην Κύπρο. Αφού ανέφερε ότι θεωρεί «πολύ μεγάλη τιμή» την πρόσκληση που του απηύθυναν τόσο ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας Νίκος Αναστασιάδης, όσο και ο Αρχιεπίσκοπος Κύπρου και η Ιερά Σύνοδος, ο Αμερικής Δημήτριος σημείωσε πως «για μας αυτή η επίσκεψη είναι προσκύνημα».

«Είμαστε προσκυνητές σε ένα χώρο ιερό, σε ένα νησί ιερό, στο οποίο επί αιώνες έχουμε μια συνεχή προσφορά πολιτισμού, ειρήνης και έχει υποφέρει τελείως αδίκως έναντι της προσφοράς του, έχει δεχθεί τα εντελώς αντίθετα και εξακολουθεί να υφίσταται αυτές τις δυσκολίες, τις πιέσεις και την κατοχή που εξακολουθεί για ένα σημαντικό μέρος της Κύπρου», δήλωσε ο κ. Δημήτριος στο αεροδρόμιο Λάρνακας.

Τον Αρχιεπίσκοπο Δημήτριο υποδέχθηκαν στο αεροδρόμιο Λάρνακας ο Υπουργός Γεωργίας, Φυσικών Πόρων και Περιβάλλοντος Νίκος Κουγιάλης και ο Μητροπολίτης Κιτίου Χρυσόστομος.

Ο Μητροπολίτης Κιτίου Χρυσόστομος, καλωσορίζοντας στην Κύπρο τον Αρχιεπίσκοπο Αμερικής, τον χαρακτήρισε ως «ένα άγγελο ειρήνης, ένα επιστήθιο φίλο της Κύπρου και της Εκκλησίας». Αργά το απόγευμα ο κ. Δημήτριος πήγε στην Αρχιεπισκοπή, όπου συναντήθηκε εθιμοτυπικά με τον Αρχιεπίσκοπο Χρυσόστομο.

πηγή.: http://www.amen.gr

Θεολογία και Σύγχρονη Φυσική

Συνέδριο της Θεολογικής Σχολής του ΑΠΘ σε συνεργασία με το ερευνητικό κέντρο CERN

Το διήμερο 9 και 10 Οκτωβρίου πραγματοποιήθηκε με ιδιαίτερη επιτυχία στη Θεσσαλονίκη διεθνές συνέδριο σχετικά με τον διάλογο Θεολογίας και Φυσικών Επιστημών, με αφορμή το πείραμα που επιχειρείται στην Ελβετία από την ομάδα του Ευρωπαϊκού Κέντρου Πυρηνικών Ερευνών CERN. Το συνέδριο διοργανώθηκε από το Τμήμα Θεολογίας του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου σε συνεργασία με τους επιστήμονες του μεγαλύτερου πειράματος στην ιστορία της φυσικής, του επιταχυντή ανδρονίων CERN στην Ελβετία, στο οποίο αναζητείται το λεγόμενο «Σωματίδιο-Θεός» μποζόνιο του Χιγκς. Αξίζει να αναφερθεί ότι για πρώτη φορά ορθόδοξη θεολογική σχολή και ορθόδοξοι θεολόγοι συνδιαλέχθηκαν επιστημονικά με φυσικούς για το θέμα αυτό. Γι' αυτό το ενδιαφέρον τόσο των καθηγητών της Σχολής, εν ενεργεία αλλά και ομοτίμων, όσο και των φοιτητών ήταν αυξημένο, ενώ διέπρεψαν με τη συμμετοχή τους και καθηγητές και επιστήμονες άλλων κλάδων (Φιλοσοφίας, Ιατρικής, Πληροφορικής).

Από τις εισηγήσεις, τις παρεμβάσεις, τα πορίσματα αλλά και τις αναπόφευκτες συζητήσεις εντός και εκτός των εργασιών του Συνεδρίου έγινε πασιφανές ότι οι Θεολόγοι εκδηλώνουν σε σημαντικό βαθμό ενδιαφέρον για τις εξελίξεις στις φυσικές επιστήμες. Φάνηκε ξεκάθαρα ότι είναι σε θέση πλέον να συνδιαλέγονται χωρίς τις απολογητικές και φανατικές αγκυλώσεις που επικρατούσαν κατά το παρελθόν κυρίως στο χώρο της Δύσης αλλά επηρέαζαν και την ορθόδοξη διανόηση.

Χρήσιμη παρακαταθήκη για την μελέτη του κόσμου με ανοιχτούς ορίζοντες είναι η πατερική θεολογία και κυρίως τα γραπτά του ουρανοφάντορος Μεγάλου Βασιλείου, ο οποίος κατέχοντας τη γνώση της εποχής εκείνης κατέρριψε την μυθολογική διάσταση του σύμπαντος και απέκλεισε κάθε μαγική ή ειδωλολατρική ερμηνεία του. Από τις ομιλίες του «Εις την Εξαήμερον» αποδεικνύει ότι η θεολογική θεώρηση της δημιουργίας του σύμπαντος στοχεύει στο να παρουσιάσει ποιος ήταν ο Δημιουργός του κόσμου και όχι να περιγράψει πώς ο κόσμος δημιουργήθηκε και εξελίχθηκε. Το τελευταίο είναι έργο των φυσικών επιστημόνων, των οποίων το αντικείμενο έρευνας εκτείνεται από το «Εν αρχή» της δημιουργίας μέχρι και σήμερα, κατά το διάστημα, δηλαδή, στο οποίο υπάρχει ύλη και χρόνος και άρα μπορεί να λειτουργήσει το πείραμα και η παρατήρηση.

Ο πιστός και δη ο θεολόγος που θα επιδιώξει με θρησκευτικές κατηγορίες να μεταβάλει την επιστημονική γνώση, επιτελεί το ίδιο λάθος με τον φυσικό επιστήμονα που θα προσπαθήσει να αποδείξει τι υπήρχε πριν την ύπαρξη της ύλης. Το όριο και των δύο είναι η «Αρχή», στιγμή κατά την οποία υπάρχει ύλη και χρόνος. Και το όριο αυτό έγινε φανερό στο συνέδριο κυρίως από τις εισηγήσεις των φυσικών επιστημόνων.

Είναι χαρακτηριστική η απάντηση της καθηγήτριας Φυσικής κ. Χαράς Πετρίδου σε σχετική ερώτηση, πού ήταν απορία και του γράφοντος, για την προέλευση της ύλης πριν τη λεγόμενη μεγάλη έκρηξη, σημείο κατά το οποίο σύμφωνα με τις σύγχρονες θεωρίες αρχίζει η ύπαρξη του σύμπαντος. Η κ. Πετρίδου, η οποία μάλιστα ηγείται της αποστολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου στο CERN, με χαρακτηριστική κίνηση έδειξε την απορία της και είπε: «Να μου επιτρέψετε να δηλώσω ότι αυτό ξεπερνάει την επιστημονική έρευνα και το πείραμα. Μάλλον εισέρχεται στα δικά σας θεολογικά ενδιαφέροντα»! Η αφοπλιστική της ειλικρίνεια θύμισε τα λεγόμενα του Μεγάλου Βασιλείου: «Ακόμη κι αν αγνοούμε τη φύση των δημιουργημάτων, εν τούτοις, αυτά που γίνονται αντιληπτά από τις αισθήσεις μας είναι τόσο θαυμαστά, ώστε και ο πιο δυνατός νους να αποδεικνύεται κατώτερος από το πιο μικρό δημιούργημα του κόσμου, κατώτερος στο να μπορεί να εξηγήσει το σύμπαν όσο και να πλέξει το οφειλόμενο εγκώμιο στον δημιουργό του».

Αξίζει, τέλος, να αναφερθεί ότι 30 και 31 Οκτωβρίου διοργανώθηκε ένα επίσης συνέδριο με τη συμμετοχή των επιστημόνων του CERN, από τη Φιλοσοφική Σχολή αυτή τη φορά, με θέμα «Αριστοτέλης και Σύγχρονη Φυσική», αποδεικνύοντας το ενδιαφέρον που επιδεικνύουν οι επιστήμονες της Θεσσαλονίκης για την προαγωγή της έρευνας και της σύγχρονης επιστήμης. Μακάρι να ακολουθούσε και η Αθήνα στον ίδιο δρόμο.

Γεώργιος Β. Τσούπρας
Δρ. Θεολογίας, καθηγητής στο 1ο Λύκειο Ελευσίνας.

Δραστηριότητες τῶν Ἐπάλξεων

Ἐνδιαφέρουσες ὁμιλίες

Τὴν **Κυριακὴ 5 Ὀκτωβρίου** στὶς 6:30 μ.μ. στὴν κεντρικὴ αἴθουσα τῶν Ἐπάλξεων, Ζήνωνος 3, Ὁμόνοια μίλησε ὁ κ. Β. Τσούπρας, ὑπεύθυνος τῶν Ἐπάλξεων, μὲ θέμα: «*Ἄτομο καὶ κοινωνία κατὰ τὸν Ἅγ. Διονύσιο Ἀρεοπαγίτη*».

Τὴν **Κυριακὴ 12 Ὀκτωβρίου** στὴν ἴδια αἴθουσα τὴν ἴδια ὥρα ἔγινε ὁμιλία ἀπὸ τὸν κ. Γεώργιο Τσούπρα, θεολόγο-ἱστορικό, μὲ θέμα: «*Μέση Ἀνατολή: Σύγκρουση συμφερόντων καὶ πολιτισμῶν*». Στὴν πολὺ ἐνδιαφέρουσα εἰσήγησή του ὁ κ. Γ. Τσούπρας ἀναφέρθηκε στὰ ἀλληλοσυγκρουόμενα συμφέροντα στὸν εὐαίσθητο γεωπολιτικὰ χῶρο τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, ποὺ ὁδηγοῦν δυστυχῶς σὲ σφαγὲς ἀθώων καὶ σὲ καταστροφὴ πολιτισμῶν μὲ παράδοση καὶ ἱστορία αἰώνων στὴν περιοχή. Διευκρίνισε δὲ πὼς ἡ ἐξέλιξη τῶν συμβάντων στὸν χῶρο αὐτὸ θὰ εἶναι καθοριστικὴ γιὰ τὴν πορεία τῶν γεγονότων τόσο στὴν εὐρύτερη περιοχὴ ὅσο καὶ στὴν Δύση.

Τὸ **Σάββατο 18 Ὀκτωβρίου**, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς μνήμης τοῦ Ἁγίου Λουκᾶ διοργανώθηκε στὴν ἐνορία τοῦ Ἁγίου Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ Κάτω Πατησίων ἐκδήλωση μὲ ὁμιλία

τοῦ κ. Β. Τσούπρα, μὲ θέμα: «*Ἡ κοινωνικότητα τῆς Ὀρθοδοξίας μέσα ἀπὸ τὴν ζωὴ καὶ τὸ ἔργο τοῦ Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ*». Ἡ ἐκδήλωση πλαισιώθηκε ἀπὸ τὴν χορωδία τῶν Ἐπάλξεων, ποὺ τραγούδησε ἔντεχνα ἄσματα καὶ ἐπετειακὰ τραγούδια γιὰ τὸ ἔπος τοῦ 1940. Σύντομο χαιρετισμὸ ἀπηύθυνε ὁ ἀρχιμανδρίτης τοῦ ναοῦ π. Κύριλλος Κεφαλόπουλος, ποὺ τόνισε ὅτι ἡ ἐνορία τοῦ Ἁγ. Μάρκου, βαδίζοντας στὰ ἀχνάρια τόσο τοῦ προστάτου της ὅσο καὶ τοῦ Ἁγ. Λουκᾶ, στηρίζει μὲ κάθε προσπάθεια τὸ κοινωνικὸ ἔργο, ποὺ εἶναι ἰσάξιο μὲ τὴν πνευματικὴ καὶ μορφωτικὴ ἀποστολὴ τῆς καθολικῆς Ὀρθοδοξίας.

Τὴν **Κυριακὴ 19 Ὀκτωβρίου** τὸ πρωῒ στὴν κεντρικὴ αἴθουσα τῶν Ἐπάλξεων ἔλαβε χώρα ἡμερίδα μὲ θέμα: «*Ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα ἄλλοτε καὶ σήμερα*», μὲ ὁμιλητὲς τοὺς κ. Σοφία Μπεκρῆ, φιλόλογο, κ. Ἀθανάσιο Κουρταλίδη, φιλόλογο-τέως σχολικὸ σύμβουλο, κ. Χρίστο Βέννη, νομικό-ὑπεύθυνο τοῦ συλλόγου φίλων Ἑλληνοφώνων τοῦ Ἐξωτερικοῦ (Σ. Φ. Ε. Ε.) καὶ κ. Β. Τσούπρα, θεολόγο-κοινωνιολόγο. Οἱ ὁμιλητὲς στὶς εἰσηγήσεις τους τόνισαν τὴν ἑνότητα τῆς πολύμορφης ἑλληνικῆς μας γλώσσας, ποὺ ἀπὸ «τὶς ἀμμουδιὲς τοῦ Ὁμήρου» ξεχύθηκε στὴν Δύση καὶ στὴν Ἀνατολὴ τὰ μεταγενέστερα χρόνια, ἀπόδειξη δὲ τῆς διαχρονικότητάς της ἀποτελεῖ ἡ διατήρησή της ἀπὸ τοὺς ἑλληνόφωνες γιὰ παράδειγμα τῆς Κριμαίας καὶ τῆς Κάτω Ἰταλίας. Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ δὲν κατάφερε νὰ πετύχει ὁ χρόνος τὸ πέτυχαν δυστυχῶς οἱ πολυάριθμες πολιτικὲς (ἢ μᾶλλον κομματικὲς) παρεμβάσεις, ποὺ διάσπασαν τὴν ἑνότητά της (λογία-καθαρεύουσα, καθομιλουμένη-δημοτική), ὥστε σήμερα πλέον νὰ μιλοῦμε γιὰ δυσκολία κατανοήσεως ἀκόμη καὶ τῆς νεοελληνικῆς. Περισσότερα γιὰ τὸ θέμα στὰ Πορίσματα ποὺ δημοσιεύονται σὲ ἄλλη στήλη τῆς ἐφημερίδος. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἡμερίδος ἀκολούθησε κοινὸ γεῦμα ἀγάπης.

Τὴν **Κυριακὴ 26 Ὀκτωβρίου** στὶς 6:30 μ.μ. πραγματοποιήθηκε ὁμιλία στὴν κεντρικὴ αἴθουσα τῶν Ἐπάλξεων, μὲ θέμα: «*Οἱ Ἅγιοι στὴν ζωή μας: Ὁ ἀθλοφόρος μεγαλομάρτυς Δημήτριος*».

Τέλος, τὴν **Τετάρτη 29 Ὀκτωβρίου** στὶς 7:00 μ.μ. στὴν κεντρικὴ αἴθουσα τῶν Ἐπάλξεων ἔγινε ἐκδήλωση γιὰ τὸ Ἔπος τοῦ 1940, μὲ ὁμιλία τοῦ Δρ. Θεολογίας κ. Γεωργίου Τσούπρα μὲ θέμα: «*Τὸ ἔπος τοῦ 1940: Παράδειγμα πρὸς μίμηση*» καὶ μὲ ἐπετειακὰ ἄσματα ἀπὸ τὴν χορωδία τῶν Ἐπάλξεων.

Προσκυνηματικὲς ἐκδρομὲς

Τὴν **Κυριακὴ 19 Ὀκτωβρίου** μετὰ τὸ πέρας τῆς ἡμερίδος γιὰ τὴν γλῶσσα πραγματοποιήθηκε προσκυνηματικὴ ἐκδρομὴ στὸν Ἅγ. Γεράσιμο στὰ

Τρίκαλα Κορινθίας, γιὰ τὴν παρακολούθηση τοῦ πανηγυρικοῦ ἑσπερινοῦ στὴν γενέτειρα τοῦ Ἁγίου.

Ἀνήμερα τὴν 28η Ὀκτωβρίου μετὰ τὸ μεσημέρι οἱ Ἐπάλξεις Αἰγάλεω μὲ τὴν συμμετοχὴ φίλων καὶ γνωστῶν πραγματοποίησαν ἀπογευματικὸ προσκύνημα στὸν Ἅγιο Ἐφραίμ στὴν Νέα Μάκρη.

Ἀσημίνα Τσάμου

ΕΠΑΛΞΕΙΣ ΜΗΝΙΑΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
Ἰδιοκτησία: **Πολιτιστική και Κοινωνική Κίνηση «Ἐπάλξεις»**
Ἐκδότης: **Βασίλειος Τσούπρας**, Θεολόγος Κοινωνιολόγος
Γραφεῖα: Ζήνωνος 3, 104 31 Ἀθήνα
Τηλέφωνα: 210 52 30 948, 210 24 69 152
e-mail: epalxeis@otenet.gr • **ἱστοσελίδα:** www.epalxeis.gr
Προαιρετικές Εἰσφορές- Ἐμβάσματα: ΕΠΑΛΞΕΙΣ

Ἀρωγὲς γιὰ τὶς Ἐπάλξεις

π. Ἀθανασίου Ἀθανάσιος	10€
Δρακοπούλου Χιώτη Ἀναστασία	50€
Οἰκονόμου Χαρίκλεια	20€
Ἱ.Ν. Ἁγίου Κωνσταντίνου	50€
Ἱ. Μ. Μονεμβασίας & Σπάρτης	200€
Ἱ.Μ. Καλαβρύτων & Αἰγιαλείας	100€
Τεντολούρη-Θεοδώρου Βούλα	15€
Χερουβείμ Εὐμορφία	20€
Δέλγας Ἀνδρέας	100€
Καραγιώργου Βασιλικὴ	50€
Μπαμπὴς Σπύρος	30€
Δαβάκης Σωτήριος	10€
Νακοπούλου Ἰωάννα	20 €
Καντζάβελου Πετρούλα	50€
Σφακιανάκη Εὐαγγελία	25€
Τσιριμωνάκη Μαρία	25€
Δημητράτος Ἀνδρέας	10€
Νικολόπουλος Σοφιανὸς	20€
Ἀσπρέα Ἐλένη	10€
Δρακοπούλου Χιώτη Ἀναστασία	20€
Ρηγόπουλος Κωνσταντίνος	25€
Ἀντωνίου Ἀντώνιος	20€
Καβάκα Μαρίνα	20€
Σκιαδὰ Εὐανθία	20€
Μωραΐτης Φραγκίσκος	10€
Μπακόλα Μαρία	50€
Κολόκα Αἰκατερίνη	30€
Γκέτση Ἐλένη	20€
Μήτρου Εὐαγγελία	10€
Σύρος Χρήστος	10€
Κατσίρης Δημήτρης	20€
Κανέλλος Δημήτρης	10€
Τζώρτζης Ἰωάννης	20€
Δεληνικόπουλος Χρήστο ς	50 €
Θεοδωρόπουλος Ἰωάννης	50€
Τσικοπούλου Χαρὰ	20€
Κουτσούγερα Χριστίνα	10€
Δρίζης Θεόδωρος	10€
Ἱ. Μ. Τρίκκης & Σταγῶν	15€
Τριανταφύλλου Νικόλαος	10€
π. Ἠλίας Εὐθυμιόπουλος	20 €
Ἱ.Μ. Χρυσοβαλάντου	20€
Βρυώνη Αἰκατερίνη	10 €

Εὐχαριστοῦμε τοὺς συνδρομητὲς καὶ παρακαλοῦμε καὶ τοὺς λοιποὺς νὰ συμβάλουν μὲ κάθε δυνατὸ τρόπο, γιατὶ τὸ ἔργο ἀπαιτεῖ ἀγῶνες καὶ θυσίες.